

Nogle af udvalgets spørgsmål til indenrigsministeren og dennes svar herpå

Samrådsspørgsmål A:

Hvordan vil ministeren sikre, at loven er i overensstemmelse med artikel 23 og 26 i FN's flygtningekonvention, når man ikke vil høre UNHCR?

Bilag 133: Udkast til talepapir til brug for samråd A

Der er stillet to enslydende spørgsmål til hvert af de fremsatte lovforslag. Jeg vil besvare de to spørgsmål under ét.

Jeg vil gerne starte med at gentage over for udvalget, at lovforslag nr. L 59 og L 60 efter min opfattelse er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser - og naturligvis også med artikel 23 og 26 i FN's flygtningekonvention. Der er i bemærkningerne til lovforslagene redegjort for forslagenes forhold til internationale konventioner, og konklusionen er her, at lovforslagene ikke strider mod de internationale konventioner.

Jeg har i besvarelsen af spørgsmål nr. 11 til lovforslag nr. L 59 og spørgsmål 20 til lovforslag nr. L 60 gjort rede for grunden til, at jeg ikke har fundet anledning til at indhente en udtalelse fra UNHCR, Europarådet og FN om lovforslagenes forenelighed med internationale konventioner. Lad mig kort gentage de vigtigste grunde til, at jeg er nået frem til denne konklusion:

Allerførst vil jeg understrege, at der ikke står noget i de relevante internationale konventioner om, at vi skal indhente udtalelser fra de internationale organisationer, inden vi gennemfører vores lovgivning.

Det hænger sammen med det næste, jeg vil fremhæve:

De forskellige internationale organisationer er ikke indrettet på at afgive sådanne udtalelser. Disse organisationer er ikke udstyret med en særlig kompetence eller en særlig sagkundskab, der gør dem i stand til bedre end f.eks. danske myndigheder at vurdere, om nationale bestemmelser er forenelige med internationale konventioner.

Tværtimod.

Dette at vurdere et lands lovgivning er jo ikke bare et spørgsmål om at læse lovteksten - eller lovforslagets tekst. Hvis man skal forstå lovgivningen, må man også have et godt kendskab til landets øvrige lovgivning, til domspraksis, administrativ praksis, til landets juridiske tradition og fortolkningsstil. Det kendskab kan internationale organisationer naturligvis ikke have.

Noget andet er, at UNHCR og andre internationale organisationer selvsagt kan yde en værdifuld bistand til forståelsen af de internationale konventioner, som har betydning for den nationale udformning og udmøntning af lovgivningen.

Derfor vil en høring af UNHCR om enkelte tvivlsspørgsmål, som organisationen har en særlig viden om, selvsagt ikke være et problem. Tværtimod skal vi da bruge UNHCR, når det er relevant i sådanne tilfælde.

Men hvis vi bad UNHCR og andre internationale organisationer om en generel udtalelse om de to lovforslag, der nu er under behandling, kunne man vel med rette spørge: Hvorfor kun denne gang - hvorfor ikke hver gang vi skal ændre vores udlændingelovgivning? Ja man kunne måske endda spørge: Skal vi ikke høre UNHCR og andre organisationer, hver gang der skal udstedes en bekendtgørelse på området?

Prøv engang at forestille jer, hvordan det ville virke i praksis.

Efter min opfattelse har Folketinget ansvaret for, hvordan Danmarks internationale forpligtelser skal komme til udtryk i den danske lovgivning. Det ændres ikke af nok så mange høringer af UNHCR og andre internationale organisationer. Det ansvar synes jeg Folketinget må tage på sig og søge at leve op til. Hvis vi skal gennemføre tidskrævende høringer af UNHCR og andre internationale organisationer, hver gang udlændingelovgivningen skal ændres, kan det reelt komme til at betyde, at Folketinget ikke selv bestemmer udviklingen på området.

Jeg vil også gerne pege på en anden væsentlig